

PRAKSISOVERSIGT · EU-RET

Praksisoversigt over unionsborgerskab og afledt opholdsret (TEUF art. 20-21)

Zambrano-doktrinen, opholdsdirektivets trin og fortabelse af unionsborgerskab i dansk praksis

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 72 afgørelser · 2009-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Unionsborgerskabet efter [TEUF artikel 20](#) er efter EU-Domstolens faste praksis den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere, og det får i dansk ret gennemslag ad to spor: dels som en afledt opholdsret for tredjelandsfamiliemedlemmer til "statiske" unionsborgere, når et afhængighedsforhold reelt ville tvinge unionsborgeren ud af Unionen, dels gennem [EU-opholdsbekendtgørelsen](#), der gennemfører opholdsdirektiv 2004/38/EF med hjemmel i [udlændingeloven § 2, stk. 4](#) og [§ 6](#). Praksis viser et gennemgående mønster: rettighederne er umiddelbare og opholdsdokumenterne rent konstaterende, men de er samtidig strengt betingede – og enhver fravigelse kræver en konkret, individuel og proportional vurdering, hvor barnets tarv og familielivet skal indgå. Højesterets kendelser af 4. september 2024 og EU-Domstolens domme i C-147/24 (Safi) og C-26/25 (Bukla) har på få år skærpet myndighedernes undersøgelsespligt betydeligt.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Når et mindreårigt unionsborgerbarn har fast bopæl med begge sine forældre, og forældrene i det daglige er fælles om den retlige, følelsesmæssige og økonomiske forsørgelse, formodes der – med mulighed for afkræftelse – at bestå et afhængighedsforhold til tredjelandsforælderen.
- 02** Formodningen gælder, uanset at den anden forælder er statsborger i opholdslandet og har en ubetinget ret til at blive der.
- 03** Tålt ophold uden aktuel udsigt til udsendelse udelukker ikke i sig selv en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.
- 04** Afhængighedsvurderingen er konkret og skal inddrage barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af følelsesmæssig tilknytning og risikoen for barnets ligevægt ved adskillelse.
- 05** Fravigelse af den afledte opholdsret kræver, at forælderen personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse – tidligere straffedomme kan ikke i sig selv bære afgørelsen.

- 06 En forælders opholdsret i en anden medlemsstat udelukker ikke afledt opholdsret i barnets hjemland, medmindre myndigheden forinden har undersøgt, om familielivet kan videreføres dér, og om flytningen strider mod barnets tarv.
- 07 Et ubegrundet, bindende sikkerhedsudsagn fra en efterretningsmyndighed er ikke tilstrækkeligt grundlag for at nægte ophold eller udvise – den berørte skal som minimum have det væsentligste indhold af begrundelsen.
- 08 Familiemedlemmers opholdsret er afledt og strengt accessorisk: bortfalder hovedpersonens opholdsgrundlag, bortfalder den afledte ret, uanset at der er udstedt opholdskort.
- 09 Registreringsbevis og opholdskort har rent konstaterende (deklaratorisk) virkning og skaber ikke selvstændig opholdsret.
- 10 Bevarelse af opholdsretten ved skilsmisse forudsætter både et af de kvalificerede kriterier og fortsat selvforsørgelse; efter C-930/19 kan skilsmisseproceduren dog indledes efter unionsborgerens udrejse, hvis det sker inden for rimelig tid.
- 11 En dansk statsborgers tilbagevenden giver kun familiemedlemmer afledt ret, hvis der er udøvet reelt og faktisk ophold i en anden medlemsstat, og familielivet dér er opbygget eller konsolideret.
- 12 Manglende indrejse "i naturlig forlængelse" af tilbagevenden er et relevant, men ikke i sig selv afgørende moment – der skal foretages en samlet vurdering af, om forbindelsen til den frie bevægelighed er brudt.
- 13 Bopælsregistrering i CPR og udstedte opholdsdokumenter dokumenterer ikke i sig selv reelt fysisk ophold; bevisbyrden for et almindeligt dagligliv i landet påhviler den, der påberåber sig opholdsretten.
- 14 Ikke-erhvervsaktive unionsborgeres opholdsret er betinget af, at de ikke bliver en urimelig byrde for det sociale system, men et ubetinget afslag på eksistenssikrende ydelser kan være uforeneligt med ligebehandlingsprincippet, når børn har selvstændig uddannelsesret.
- 15 Fortabelse af nationalt statsborgerskab, der medfører tab af unionsborgerskab, kræver en individuel prøvelse af følgernes proportionalitet i lyset af EU-retten.

§ 1 Unionsborgerskabets to spor og det danske retsgrundlag

Unionsborgerskabet hviler på [TEUF artikel 20](#), hvorefter enhver, der er statsborger i en medlemsstat, er unionsborger, og på [TEUF artikel 21](#) om retten til at færdes og opholde sig frit. I dansk praksis udfoldes de to bestemmelser ad hvert sit spor:

- **Artikel 20-spor** (den "statiske" unionsborger) – en tredjelandstatsborger kan undtagelsesvis aflede opholdsret, når nægtelse ville tvinge et unionsborgerbarn til at forlade Unionens område som helhed. Sporet forudsætter ingen grænseoverskridelse og har derfor primært betydning i udvisnings- og familiesammenføringssager om danske børn.
-

Artikel 21-/direktivsporet (den "mobile" unionsborger) – retten til ophold og de afledte familierettigheder efter opholdsdirektiv 2004/38/EF, som i Danmark er gennemført ved [EU-opholdsbekendtgørelsen](#).

Hjemmelskæden er kort. Efter [udlændingeloven § 2, stk. 1](#) kan EU-/EØS-statsborgere indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder, og efter [§ 2, stk. 3](#) finder udlændingelovens begrænsninger kun anvendelse på personer omfattet af EU-reglerne, "i det omfang det er foreneligt med disse regler". [§ 2, stk. 4](#) bemyndiger ministeren til at fastsætte gennemførelsesregler og til at fravige udlændingeloven, når EU-retten kræver det, mens [§ 6](#) hjemler udstedelse af registreringsbevis eller opholdskort.

Betegnelsesskiftet fra opholdstilladelse til registreringsbevis/opholdskort er en direkte følge af opholdsdirektivet. Af de paragrafspecifikke forarbejder til nyaffattelsen af § 6 (ændringslov af 25. april 2008, i kraft 1. maj 2008) fremgår:

Som følge af direktiv 2004/38/EF, hvorved kravet om opholdstilladelse for unionsborgere og deres familiemedlemmer er ophævet, er udstedelse af opholdstilladelse ændret til udstedelse af registreringsbevis eller opholdskort.

Tilsvarende blev § 2, stk. 4, 2. pkt., ændret fra »opholdstilladelser« til »registreringsbeviser og opholdskort«, idet forarbejderne betegner det som **konsekvensændringer som følge af direktiv 2004/38/EF**. Ved en senere ændringslov af 19. maj 2011 udgik arbejdssøgendes særlige ret til ophold i indtil 6 måneder af § 2, stk. 1; forarbejderne understreger, at der ikke var tale om en materiel indskrænkning:

Der er således ikke tale om at ændre i den ret til ophold her i landet, som arbejdssøgende EU-borgere har efter denne bestemmelse. Der er alene tale om, at udlændingelovens § 2, stk. 1, fremover som hidtil vil indeholde retten til ophold her i landet i indtil 3 måneder, mens ophold ud over 3 måneder som arbejdssøgende fremover vil blive reguleret i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Arbejdssøgendes opholdsret findes derfor i dag i [EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 4](#).

At EU-reglerne virker umiddelbart, uanset dokumenter, er også slået fast administrativt. I [vejledningen om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen på det sociale område](#) hedder det, at udlændinge omfattet af EU-reglerne "har en umiddelbar ret til ophold, hvis betingelserne herfor er opfyldt", og at "[d]et gælder, selvom de ikke har fået udstedt et EU-opholdsdokument".

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 4](#)[Udlændingeloven § 2, stk. 1, 3-4](#)[Udlændingeloven § 6](#)

§ 2 Zambrano-doktrinen: afhængighedsforholdet som betingelse for afledt opholdsret efter artikel 20

Kernen i artikel 20-sporet er, at bestemmelsen er til hinder for nationale foranstaltninger, der reelt fratager unionsborgere den effektive nydelse af kerneindholdet i deres rettigheder. Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom sammenfatter doktrinen præcist i [afsnit 4.2.3](#):

Det kan være tilfældet, hvis udvisning af en tredjelandsstatsborger indebærer, at den pågældendes barn, som er unionsborger, bliver nødsaget til at forlade Unionens område. Om barnet bliver nødsaget til at forlade Unionens område beror på en bedømmelse af, om der består et afhængighedsforhold mellem forælderen

(tredjelandstatsborgere) og barnet (unionsborgeren) [...] Om der består et sådant afhængighedsforhold beror på en konkret vurdering.

EU-Domstolen har i en række domme præciseret rækkevidden:

Sag	Spørgsmål	Resultat
C-82/16 (K.A. m.fl.)	Kan et gældende indrejseforbud afskære behandling af en artikel 20-ansøgning?	Nej – myndighederne skal prøve afhængighedsforholdet, uanset indrejseforbud
C-451/19 og C-532/19 (XU og QP)	Hvornår foreligger afhængighed?	Formodning ved fast fælles bopæl med begge forældre
C-836/18 (RH)	Kan der stilles krav om, at den statiske unionsborger råder over tilstrækkelige midler?	Nej – økonomiske krav må ikke afskære artikel 20-vurderingen
C-247/20	Sygeforsikringskrav ved tidsubegrænset ophold	Krav må ikke gøre opholdsretten illusorisk
C-130/24	Krav om efterfølgende visumansøgning	Uforeneligt – artikel 20 har direkte virkning

I **C-82/16** fastslog Store Afdeling, at et tidligere meddelt indrejseforbud ikke må afskære realitetsbehandlingen af en ansøgning om afledt opholdsret. I de forenede sager **C-451/19** og **C-532/19** blev formodningsreglen formuleret, og Rigsadvokatmeddelelsen gengiver den ordret i [afsnit 4.2.3.1](#):

når en mindreårig unionsborger har fast bopæl med begge sine forældre, og forældrene derfor i det daglige er fælles om at tage sig af barnet og om at varetage den retlige, følelsesmæssige og økonomiske forsørgelse af barnet, kan det formodes - hvilken formodning dog kan afkræftes - at der består et afhængighedsforhold mellem denne mindreårige unionsborger og vedkommendes forældre, der er tredjelandstatsborger, uafhængigt af den omstændighed, at den anden forælder, som er statsborger i den medlemsstat, på hvis område denne familie er bosiddende, har en ubetinget ret til at forblive på denne medlemsstats område

C-836/18 udelukker, at medlemsstaten uden videre kan afvise en ægtefælle til en statisk unionsborger med henvisning til manglende midler, og **C-130/24** bekræfter bestemmelsens direkte virkning og forbyder krav om, at forælderen først udrejser for at søge visum. Selvstændigt er det værd at bemærke **C-93/18**, hvor indkomst fra beskæftigelse udøvet uden arbejdstilladelse ikke var tilstrækkelig alvorlig til, at hensynet til den offentlige orden kunne begrunde afslag på opholdsret.

PRAKSIS	EU-Domstolen · Afledt opholdsret for forældre til EU-borgere: Direkte virkning og forbud mod krav om efterfølgende visumansøgning	08.05.2025
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold	05.05.2022
	EU-Domstolen · Afledt opholdsret for forældre til mindreårige unionsborgere og kravet om sygeforsikring ved tidsubegrænset ophold	10.03.2022
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter	27.02.2020
	EU-Domstolen · Opholdsret for mindreårige unionsborgere: Indkomst fra ulovlig beskæftigelse som tilstrækkelige midler	02.10.2019
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og retten til ophold trods indrejseforbud: Afledt opholdsret i medfør af artikel 20 TEUF	08.05.2018

Højesterets anvendelse af formodningsreglen – tålt ophold og udvisningssager

§ 3

Dansk retspraksis om artikel 20 er koncentreret om straffesager, hvor tredjelandsforældre til danske børn påstås udvist eller søger en tidligere udvisning ophævet efter [udlændingeloven § 50, stk. 1](#).

Den principielle afklaring kom med Højesterets kendelser af 4. september 2024. I [SS-11/2024-HJR](#) – offentliggjort som [U.2024.4897H](#) og tillige refereret i [AM2024.09.04H](#) og [11/2024](#) – var domfældte en statsløs palæstinenser på tålt ophold siden 2010, gift med en dansk statsborger og far til tre danske børn. Vestre Landsret havde afvist prøvelse, bl.a. fordi han som følge af det tålte ophold ikke aktuelt stod over for at skulle forlade Unionens område. Højesteret afviste denne præmis:

Højesteret finder, at det forhold, at T er på tålt ophold, og at der ikke umiddelbart er udsigt til udsendelse, ikke i sig selv kan danne grundlag for at afvise, at han kan have en afledt opholdsret efter artikel 20 i TEUF. Det bemærkes herved, at EU-Domstolen i dom af 8. marts 2011 i sag C-34/09, Zambrano, ved vurderingen af, om Gerardo Ruiz Zambrano havde afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, ikke ses at have inddraget det forhold, at ægteparret efter at have fået afslag på opholdstilladelse alene havde processuelt ophold i Belgien

Flertallet (fire dommere) fandt herefter, at XU og QP-formodningen var opfyldt, at dette udgjorde "ganske særlige grunde" til at fravige fristerne i § 50, stk. 1, og hjemviste sagen til realitetsbehandling. Én dommer dissenterede med henvisning til, at moderen og børnene som danske statsborgere reelt ville blive i Danmark og manglede sproglige, kulturelle og økonomiske forudsætninger for at etablere sig i Libanon. Den kærede landsretsafgørelse er [SS-1780/2023-VLR](#).

Modsat faldt [SS-105/2024-HJR](#) – [U.2025.2670H](#) – hvor en tyrkisk statsborger dømt for bl.a. voldtægt påberåbte sig sin 9-årige danske søn. Højesteret afviste afhængighedsforholdet, og præmisserne er gengivet i Rigsadvokatmeddelelsen:

Efter en samlet vurdering af B's tilknytning til sin far og B's forhold i øvrigt finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at antage, at der består et sådant afhængighedsforhold mellem T og B, at B bliver nødsaget til at forlade Unionens område, hvis T udvises.

Afgørende var, at faderen ikke havde været central omsorgsperson i længere tid, havde afsonet siden maj 2023 med få besøg, og at barnet var frivilligt anbragt hos sin mormor. Rigsadvokatmeddelelsens [afsnit 4.2.3.1](#) opsummerer vurderingskriterierne under henvisning til [U.2024.3404H](#):

Der skal ved vurderingen heraf tages hensyn til barnets tarv og samtlige omstændigheder i sagen, herunder navnlig barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til den pågældende forælder og den risiko, som adskillelsen fra forælderen indebærer for barnets ligevægt

Byretspraksis følger samme linje. I [SS-2667/2025-FRB](#) blev en kvinde idømt fire års fængsel for at have fremmet Islamisk Stat, men udvisningspåstanden blev ikke taget til følge: der bestod et klart afhængighedsforhold til to danske børn, kriminaliteten lå syv år tilbage, og recidivrisikoen blev anset for begrænset, hvorfor der ikke forelå et "ekstraordinært tilfælde". I stedet blev der givet advarsel efter [udlændingeloven § 24 b, stk. 1](#).

LOV

[Udlændingeloven § 24b, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)[Udlændingeloven § 50, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom i sag om udvisning af tyrkisk statsborger dømt for voldtægt

16.04.2025

Højesteret · Højesterets kendelse om afledt opholdsret for forældre på tålt ophold med danske børn	04.09.2024
Højesteret · Højesterets kendelse om prøvelse af udvisning for statsløs på tålt ophold med EU-retlig afledt opholdsret	04.09.2024
Landsretten · Vestre Landsret afviser ophævelse af udvisning for mand på tålt ophold trods familiemæssige bånd og børn i Danmark	27.11.2023
Byretten · Kvinde idømt 4 års fængsel for terrorfremme i Syrien men undgår udvisning af hensyn til sine børns tarv	30.06.2025

Grænserne for Zambrano: opholdsret i en anden medlemsstat og Safi-dommens undersøgelsespligt

§ 4

En central afgrænsning har været, om en tredjeforælders opholdsret i en *anden* EU-stat udelukker afledt opholdsret i barnets hjemland – for da bliver barnet jo ikke tvunget ud af Unionen som helhed.

Udlændingemyndighederne har lagt netop dette til grund. I [Udlændingenævnets afgørelse af 18. februar 2025 \(FAM/2024/72\)](#) blev en irakisk far til et dansk barn nægtet opholdstilladelse efter [udlændingeloven § 9 c, stk. 1](#), jf. TEUF artikel 20:

Udlændingenævnet har ved sagens afgørelse således tillagt det afgørende vægt, at [ansøgerens] barn, der er dansk statsborger, ikke vil være nødsaget til at forlade Unionens område sammen med [ansøgeren] og sin mor, der ligeledes er dansk statsborger, hvis [ansøgeren] nægtes ret til ophold i Danmark, idet [ansøgeren] på nuværende tidspunkt har en gyldig opholdstilladelse i Italien som flygtning

Nævnet støttede sig på [C-528/21](#) (M.D.), præmis 62. Den dom er imidlertid primært en skærpelse af myndighedernes pligter: Domstolen fastslog, at et indrejseforbud for hele Unionen ikke må vedtages, uden at der forinden er undersøgt, om der består et afhængighedsforhold, og at [artikel 5 i direktiv 2008/115](#) har direkte virkning, så nationale domstole om nødvendigt må tilsidesætte modstridende national ret.

Med Store Afdelings dom af 4. juni 2026 i [C-147/24](#) (Safi) er retsstillingen ændret på et afgørende punkt. Domstolen fastslog, at den blotte eksistens af en opholdsret i en anden medlemsstat **ikke alene** kan udelukke afledt opholdsret i barnets hjemland:

Bestemmelsen er til hinder for, at den kompetente myndighed i modtagermedlemsstaten vedtager en afgørelse om at nægte et tredjeforælder, som er forælder til et mindreårigt barn, der er unionsborger og aldrig har opholdt sig i en anden EU-stat end den, vedkommende er statsborger i, afledt opholdsret på sit territorium, med den begrundelse, at tredjeforælderen har opholdsret i en anden EU-stat, når myndigheden ikke forudgående har undersøgt, om det familieliv, barnet fører med begge sine forældre, som det er afhængigt af, kan videreføres i den anden EU-stat, og om en flytning til den samme stat vil stride mod barnets tarv.

Domstolen opstillede en konkret undersøgelsespligt: opholdsrettens art og vilkår i den anden stat, den anden forælders mulighed for ophold dér efter [opholdsdirektivets artikel 7, stk. 1](#), familielivets faktiske mulighed for videreførelse og barnets specifikke tarv, herunder sproglige, uddannelsesmæssige og behandlingsmæssige behov, jf. [Chartrets artikel 7](#) og [artikel 24, stk. 2 og 3](#). Afgørelser af den type, Udlændingenævnet traf i februar 2025, må derfor forventes at kræve en langt mere indgående begrundelse fremover.

Linjen forstærkes af [C-26/25](#) (Bukla) af 16. juli 2026, hvor Domstolen fastslog, at artikel 20 og direktivets artikel 5 er til hinder for en tilbagesendelsesafgørelse mod et familiemedlem til unionsborgere truffet uden forudgående

undersøgelse af konsekvenserne for familielivet, når myndighederne kender den familiemæssige tilknytning – og at hverken sen påberåbelse under retssagen eller et tidligere afslag på ophold kan afskære prøvelsen.

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1	
PRAKSIS	EU-Domstolen · C-26/25 (Bukla): Familiemedlemmer til unionsborgere, tilbagesendelse og EU-rettens forrang over den ungarske øverste domstol	16.07.2026
	EU-Domstolen · C-147/24 (Safi) – Afledt opholdsret for tredjelandsforælder med opholdsret i anden EU-medlemsstat: Barnets tarv og familieliv skal undersøges konkret	04.06.2026
	EU-Domstolen · Krav om individuel vurdering ved indrejseforbud for familiemedlemmer til unionsborgere af hensyn til national sikkerhed	27.04.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til irakisk forælder med gyldig opholdstilladelse i Italien	18.02.2025

§ 5 Fravigelse af den afledte opholdsret: trusselsbetingelse, klassificerede oplysninger og begrundelseskrav

Den afledte opholdsret efter artikel 20 er ikke absolut. Rigsadvokatmeddelelsens [afsnit 4.2.3.2](#) formulerer betingelserne:

En medlemsstat kan i ekstraordinære tilfælde udvise en forælder, som er tredjelandsstatsborger, selv om pågældendes barn, som er unionsborger, som konsekvens heraf bliver nødsaget til at forlade Unionens område. Det er i den forbindelse en forudsætning, at udvisningen er begrundet i forælderen personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse

Trusselsvurderingen foretages efter kriterier svarende til [opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2](#), som i dansk ret er indarbejdet i [udlændingeloven § 26 b, stk. 1](#). Bestemmelsen slår udtrykkeligt fast, at "[e]n tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en afgørelse om udvisning", og at generalpræventive eller økonomiske hensyn ikke må indgå. Rigsadvokatmeddelelsen citerer i [afsnit 4.2.2.4.1](#) forarbejderne til **lov nr. 755 af 20. juni 2025**:

Ifølge fast retspraksis fra EU-Domstolen må ud- og afvisning heller ikke være en automatisk følge af en straffedom

I [C-528/21](#) præciserede Domstolen, at fravigelsen:

kan i givet fald kun følge af en konkret bedømmelse af samtlige relevante omstændigheder i lyset af proportionalitetsprincippet, de grundlæggende rettigheder, som Domstolen skal beskytte, og hensynet bl.a. til den mindreårige unionsborgers tarv

Et særligt spørgsmål er brugen af klassificerede oplysninger. I de forenede sager [C-420/22 og C-528/22](#) (NW og PQ) fastlagde Domstolen grænserne, og linjen blev videreført i [C-26/25](#): en ubegrundet, men bindende udtalelse fra en sikkerhedsmyndighed er ikke tilstrækkeligt grundlag; den berørte skal som minimum have adgang til **det væsentligste indhold** af begrundelsen; det er ikke nok, at den prøvende domstol selv får aktindsigt; og en ordning, hvor den berørte kan se oplysningerne, men ikke må bruge dem, opfylder ikke [Chartrets artikel 47](#). Parallellen til asylområdet ses i [C-159/21](#) (GM).

For unionsborgere selv er beskyttelsesniveauet trindelt efter [udlændingeloven § 26 b](#): hensynet til den offentlige orden eller sikkerhed (stk. 1), alvorlige hensyn efter 5 års ophold og tidsubegrænset opholdsret (stk. 2) og bydende nødvendige hensyn til den offentlige sikkerhed efter 10 års ophold eller for mindreårige (stk. 3). Et

eksempel på anvendelsen i første instans er [AM2021.11.22B](#), hvor en lettisk statsborger med under fem års ophold blev udvist efter spirituskørsel med 2,95 promille:

Tiltaltes spirituskørsel ikke kan anses for spontan eller tilfældighedspræget kriminalitet. Hans adfærd udgør under de anførte omstændigheder en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

LOV [Udlændingeloven § 26b, stk. 1-3](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · C-26/25 (Bukla): Familiemedlemmer til unionsborgere, tilbagesendelse og EU-rettens forrang over den ungarske øverste domstol	16.07.2026
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Grænser for brug af klassificerede oplysninger og krav om begrundelse ved nationale sikkerhedshensyn	25.04.2024
	EU-Domstolen · Krav om individuel vurdering ved indrejseforbud for familiemedlemmer til unionsborgere af hensyn til national sikkerhed	27.04.2023
	Byretten · Lettisk statsborger idømt fængsel og udvisning for spirituskørsel (2.95 promille) og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse	22.11.2021

§ 6 Opholdsrettens trin for mobile unionsborgere og familiemedlemsbegrebet

For den mobile unionsborger er opholdsretten trindelt i EU-opholdsbekendtgørelsen. Efter [§ 4, stk. 1](#) er der ret til ophold i indtil 3 måneder "uden andre betingelser eller formaliteter end kravet om at være i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas", men [§ 4, stk. 2](#) betinger denne ret af, "at den pågældende ikke bliver en urimelig byrde for det sociale system". Ophold ud over 3 måneder forudsætter status som arbejdstager eller selvstændig ([§ 5, stk. 1](#)), arbejdssøgende ([§ 5, stk. 4](#)) eller et af de øvrige grundlag i §§ 6-8.

Bevarelse af arbejdstagerstatus reguleres i [§ 5, stk. 2](#), der bl.a. kræver, at den pågældende er *uforskyldt* arbejdsløs og har tilmeldt sig jobcentret. Praksis er nuanceret:

- **Selvstændige er ligestillet med lønmodtagere.** I [C-442/16](#) (Gusa) fastslog Domstolen, at en selvstændig gipsarbejder gennem fire år bevarede sin status efter uforskyldt ophør: "[d]enne person vil således kunne befinde sig i en sårbar situation, som kan sammenlignes med situationen for en afskediget arbejdstager."
- **Arbejdssøgende skal have en rimelig frist.** [C-710/19](#) fastlægger, at der efter en rimelig frist kan kræves dokumentation for vedblivende og aktiv jobsøgning og reelle ansættelsesmuligheder – svarende til [§ 5, stk. 4, 2. pkt.](#)
- **Barsel forlænger ikke ubegrænset.** I [Udlændingenævnets afgørelse af 15. januar 2020](#) mistede en bulgarsk kvinde arbejdstagerstatus, fordi der gik ni måneder fra barselsdagpengenes ophør til tilmelding i jobcentret. Hverken manglende institutionsplads eller en ny graviditet med termin ni måneder senere kunne begrunde undladelsen.

Familiemedlemsbegrebet er defineret i [§ 3, stk. 1](#) (ægtefælle, efterkommere under 21 år, forsørgede efterkommere over 21 år, forsørgede slægtninge i opstigende linje, husstandsmedlemmer og plejekrævende familiemedlemmer), mens [§ 3, stk. 2](#) sidestiller registrerede partnere og faste samlevere med ægtefæller.

Nævnspraksis viser, hvor bevisbyrden ligger:

Afgørelse	Kriterium	Udfald
-----------	-----------	--------

Afgørelse af 20. oktober 2022	Forsørgelse i afrejselandet, husstand, plejebehov	Afslag – kontantoverførsler via bekendte utilstrækkeligt dokumenteret
EU/2024/119	Økonomisk afhængighed og plejebehov	Afslag
W20251033625	Afhængighed mellem voksne brødre	Afslag – månedlige overførsler og uddannelsesfinansiering ikke nok
EU/2024/126	Varig tilknytning som fast samlever	Omgørelse – to fælles børn og fælles forældremyndighed dokumenterede tilknytningen
EU/2024/117	Dokumenteret samliv	Omgørelse
Afgørelse af 21. marts 2024	Samleverstatus ved bestående ægteskab med tredjemand	Afslag

EU/2024/126 er instruktiv, fordi nævnet lagde vægt på reelle familieband frem for formel samlivsdokumentation: "på trods af, at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at [ansøgeren] og [hovedpersonen] har haft et længerevarende samliv på fælles bopæl, så må det anses for behørigt dokumenteret, at der består den nødvendige varige tilknytning". EU-Domstolen har tilsvarende i [C-607/21](#) præciseret, hvordan afhængighedsforholdet for forsørgede familiemedlemmer skal bedømmes ved forsinket ansøgning.

Den afledte ret er accessorisk. Efter [§ 10, stk. 1](#) har familiemedlemmer ret til ophold "i samme tidsrum som hovedpersonen", og [§ 10, stk. 2](#) betinger for visse kategorier retten af, at hovedpersonen råder over tilstrækkelige midler. Konsekvensen ses skarpt i [Udlændingenævnets afgørelse af 5. maj 2023](#): da den tidligere ægtefælle aldrig reelt havde opfyldt arbejdstagerbetingelserne, havde ansøgeren aldrig haft et gyldigt EU-retligt opholdsgrundlag – uanset at der i 2016 var udstedt opholdskort. Tilsvarende bortfaldt et rumænsk barns afledte ret i [afgørelsen af 5. september 2024](#), da barnet efter en forældremyndighedsdom uden samvær ikke længere kunne anses for at " ledsage eller slutte sig til " faren, og moderen selv havde mistet arbejdstagerstatus.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 3, stk. 1-2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 4, stk. 1-2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 1-4](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1-2](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Betingelser for opholdsret som forsørgt familiemedlem: Vurdering af afhængighedsforhold ved forsinket ansøgning	10.04.2025
	EU-Domstolen · Unionsborgeres opholdsret som arbejdssøgende: Kravet om en rimelig frist og bevis for reelle ansættelsesmuligheder	17.12.2020
	EU-Domstolen · Opretholdelse af status som selvstændig erhvervsdrivende ved uforkyndt ophør af virksomhed	20.12.2017
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som familiemedlem: Månedlige overførsler og uddannelsesfinansiering skabte ikke særligt afhængighedsforhold mellem voksne brødre	07.05.2026
	Udlændingenævnet · Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret til herboende unionsborgers moder grundet manglende dokumentation for økonomisk afhængighed og plejebehov	09.04.2025
	Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på opholdsret til britisk statsborger som fast samlever til unionsborger på baggrund af dokumenteret samliv	08.04.2025
	Udlændingenævnet · Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag	05.09.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret til samlever grundet eksisterende ægteskab med tredjemand	21.03.2024
	Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

Udlændingenævnet · Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred	20.10.2022
Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning	15.01.2020

§ 7 Bevarelse og ophør af opholdsretten ved hovedpersonens udrejse, død eller skilsmisse

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 17](#) regulerer bevarelse af opholdsretten ved skilsmisse. For tredjelandsstatsborgere er bevarelse efter [§ 17, stk. 2](#) betinget af et af fire kriterier – ægteskab i mindst 3 år heraf 1 år her i landet, overdragelse af forældremyndighed, en "særlig vanskelig situation" som følge af overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet, eller samværsret med et mindreårigt barn i Danmark – og *derudover* efter [§ 17, stk. 3](#) af, at den pågældende er erhvervsaktiv, råder over tilstrækkelige midler eller er familiemedlem til en, der gør.

Det dobbelte krav har givet anledning til betydelig praksis:

- **Selvforsørgelseskravet er gyldigt.** I [C-930/19](#) prøvede Store Afdeling gyldigheden af [direktivets artikel 13, stk. 2](#) i lyset af [Chartrets artikel 20](#). Domstolen fandt, at ofre for vold i hjemmet gift med henholdsvis unionsborgere og tredjelandsstatsborgere ikke befinder sig i sammenlignelige situationer, og at bestemmelsen derfor er gyldig.
- **NA-praksis blev fraveget.** I [C-115/15](#) (NA) havde Domstolen udtalt, at opholdsretten ikke kunne bevares, hvis unionsborgeren var rejst inden skilsmisseprocedurens begyndelse. Det blev udtrykkeligt fraveget i [C-930/19](#):

I modsætning til, hvad der blev fastslået i præmis 51 i dom af 30. juni 2016, NA (C-115/15), skal det derfor fastslås, at med henblik på bevarelsen af retten til ophold på grundlag af artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra c), i direktiv 2004/38 kan proceduren til skilsmisse indledes efter unionsborgerens udrejse fra værtsmedlemsstaten.

Proceduren skal dog indledes inden for rimelig tid; i den konkrete sag gik der næsten tre år, hvilket Domstolen bemærkede ikke syntes rimeligt.

Danske domstole har i flere sager skullet fastlægge, hvornår "proceduren til skilsmisse" begynder. Se [BS-40959/2021-OLR](#) og [BS-46560/2023-OLR](#), samt byretssagen [BS-9709/2021-KBH](#), hvor tidsubegrænset ophold blev nægtet, fordi opholdet ophørte før femårsperiodens udløb.

Administrativ praksis er stram. I [Udlændingenævnets afgørelse af 15. maj 2023](#) udrejste unionsborgeren i 2017, mens skilsmissegagen først blev indledt i 2019, og nævnet fandt med henvisning til [C-218/14 \(Singh\)](#), at opholdsretten ikke kunne bevares. I [afgørelsen af 21. december 2023](#) blev det fastslået, at [§ 16, stk. 1](#) kun gælder unionsborgere, ikke tredjelandsstatsborgere, og at samlivsophør uden formel skilsmisse ikke udløser [§ 17, stk. 2](#). Og i [afgørelsen af 5. februar 2025](#) faldt sagen på [§ 17, stk. 3](#), fordi der ikke var dokumenteret indkomst efter december 2022 – selv om tidskravet i [§ 17, stk. 2, nr. 1](#), var opfyldt.

Selv når opholdsretten er ophørt, gælder direktivets processuelle garantier. Efter [C-94/18](#) (Chenchooliah) finder [direktivets artikel 15](#) anvendelse på udsendelse begrundet i ophør af opholdsretten, og en sådan afgørelse må **under ingen omstændigheder** ledsages af et indrejseforbud.

Endelig skal der efter [EU-opholdsbekendtgørelsen § 37](#) og [udlændingeloven § 26, stk. 1](#) foretages en afsluttende proportionalitetsvurdering af, om ophøret virker særligt belastende – en vurdering, der i praksis sjældent fører til et andet resultat, jf. [afgørelsen af 15. januar 2020](#), hvor nævnet lagde vægt på, at børn på 1 og 3 år ikke havde opnået selvstændig tilknytning (normalt 6-7 års ophold).

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 16, stk. 1-2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 17, stk. 1-3
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 37	Udlændingeloven § 26, stk. 1
PRAKSIS	EU-Domstolen · Tredjelandstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	02.09.2021
	EU-Domstolen · Udsendelse af familiemedlemmer til unionsborgere efter ophør af opholdsret: Anvendelse af proceduremæssige garantier i direktiv 2004/38	10.09.2019
	EU-Domstolen · Opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	29.06.2016
	Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
	Landsretten · Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurernes begyndelse	31.10.2023
	Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborgers opnåede ikke tidsbegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse	05.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsbegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse	21.12.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsbegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
	Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning	15.01.2020

§ 8 Tilbagevenden, sekundær bevægelighed og dobbelt statsborgerskab

Surinder Singh-situationen – hvor en dansk statsborger vender hjem efter at have udøvet fri bevægelighed – er kodificeret i [EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3](#):

I det omfang det følger af EU-retten, finder bekendtgørelsen endvidere anvendelse på familiemedlemmer til danske statsborgere, herunder i tilfælde hvor en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat, hvorunder parterne har opbygget eller konsolideret et fælles familieliv.

Den danske praksis om tidsmæssig sammenhæng blev prøvet i [C-230/17](#) (Altiner og Ravn), forelagt af Østre Landsret. Domstolen accepterede kravet om indrejse "i naturlig forlængelse", men kun som ét moment i en helhedsvurdering:

Den omstændighed, at ansøgningen om opholdskort ikke er blevet indgivet »i naturlig forlængelse« af unionsborgerens tilbagevenden, udgør derfor et relevant forhold, som uden i sig selv at være afgørende kan lægges til grund af den pågældende unionsborgers oprindelsesland for inden for rammerne af en samlet vurdering at fastslå, at der ikke foreligger nogen forbindelse mellem denne ansøgning og unionsborgerens forudgående udøvelse af sin ret til fri bevægelighed

Sagen blev herefter afgjort af Østre Landsret i [BS-2437/2016-OLR](#).

Nævnspraksis viser, hvad der kræves i praksis:

- **Kontinuitet kan bevares på tværs af tredjelandsophold.** I [afgørelsen af 25. januar 2022](#) omgjorde nævnet et afslag, hvor en dansk statsborger efter syv års arbejde i Italien var blevet udstationeret til et tredjeland i 18 måneder og derfra rejste direkte hjem under COVID-19. Fortsat ansættelse hos den italienske arbejdsgiver og et uafbrudt familieliv bar afgørelsen.
- **Reelt ophold er en betingelse.** I [afgørelsen af 28. juni 2023](#) og [afgørelsen af 25. februar 2025](#) faldt sagerne på manglende dokumentation for reelt og faktisk ophold i den anden medlemsstat.
- **Status i værtslandet smitter af på hjemkomsten.** I [afgørelsen af 10. januar 2024](#) var den danske statsborger bosat i Spanien, men arbejdede i Gibraltar; opholdet blev derfor kvalificeret som selvforsørgende, og ved hjemkomsten kunne et bankindestående på ca. 12.300 kr. og 16 timers månedligt arbejde ikke opfylde forsørgelseskravet, jf. [§ 34, stk. 1](#).
- **Grænseoverskridende arbejde er ikke uden videre nok.** I [afgørelsen af 15. september 2022](#) havde en dansk stedfar over 180 årlige rejsedage i Holland og Tyskland, men nævnet fandt ikke, at familiesammenføringen var *nødvendig* for hans fortsatte udøvelse af den frie bevægelighed. Samme problemstilling behandles i [BS-3566/2022-LYN](#).

Dobbelt statsborgerskab udgør et selvstændigt spor. I [C-165/16](#) (Lounes) fastslog Store Afdeling, at direktivet ophører med at gælde, når unionsborgeren naturaliseres i værtsstaten, men at [artikel 21, stk. 1, TEUF](#) selvstændigt kan bære en afledt opholdsret:

Det ville være i strid med den logik om progressiv integration, der ligger til grund for artikel 21, stk. 1, TEUF, såfremt det blev antaget, at en sådan unionsborger skulle give afkald på at være begunstiget af disse rettigheder, herunder retten til at have et familieliv i værtsmedlemsstaten.

Betingelserne må ikke være strengere end direktivets, som skal anvendes analogt. Rigsadvokatmeddelelsens [afsnit 4.2.2.1](#) gengiver dette som gældende dansk fortolkning. Omvendt gælder direktivet ikke i rent interne situationer, jf. [C-573/24](#), hvor en forelæggelse blev afvist, fordi den tyske ægtefælle aldrig havde forladt Tyskland.

Endelig kan misbrug forfølges også efter naturalisation: i [C-560/24](#) (R.S.) fastslog Domstolen, at [direktivets artikel 35](#) tillader, at myndighederne undersøger og konstaterer et tidligere proformaægteskab, selv om personen imidlertid er blevet statsborger og ikke længere er "berettiget person". I dansk ret svarer dette til [EU-opholdsbekendtgørelsen § 35](#), hvorefter opholdsret ophører ved misbrug eller svig, herunder proformaægteskab.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 34, stk. 1	
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35		
PRAKSIS	EU-Domstolen · EU-Domstolen: Artikel 35 i opholdsdirektivet tillader undersøgelse af proformaægteskab efter naturalisation (C-560/24, R.S.)		04.06.2026
	EU-Domstolen · Afvisning af præjudiciel anmodning om anerkendelse af lægeautorisation for tredjelandstatsborger gift med ikke-flyttende unionsborger		02.10.2025
	EU-Domstolen · Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst		27.06.2018
	EU-Domstolen · Unionsborger med dobbelt statsborgerskab: Afledt opholdsret for tredjelandægtefælle i værtsmedlemsstaten via artikel 21 TEUF (Lounes)		13.11.2017

Landsretten · Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevendende	27.06.2019
Byretten · Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde	03.10.2023
Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat	25.02.2025
Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst	10.01.2024
Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle grundet manglende bevis for reelt og faktisk ophold i en anden medlemsstat	28.06.2023
Udlændingenævnet · Afslag på EU-ophold til barn trods dansk stedfaders omfattende erhvervsrejser i andre EU-lande	15.09.2022
Udlændingenævnet · Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien	25.01.2022

Tidsubegrænset ophold og opholdsdokumenternes rent konstaterende virkning

§ 9

Efter [EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 1](#) opnår en unionsborger med 5 års uafbrudt lovligt ophold ret til tidsubegrænset ophold, og [§ 18, stk. 3](#) udvider retten til tredjelandstatsborgere, der uafbrudt i 5 år har haft lovligt ophold som familiemedlemmer, eller hvis opholdsret er bevaret efter §§ 16-17. [§ 18, stk. 4](#) fastlægger, hvornår ophold ikke anses for afbrudt (midlertidige ophold i udlandet på højst 6 måneder årligt, værnepligt, eller ét fravær på højst 12 måneder af vægtige grunde).

Bemærk: § 18, stk. 3, nr. 1, om udstationerede tredjelandstatsborgere er ophævet ved ændringsbekendtgørelse af 30. juni 2025 med virkning fra 1. juli 2025, jf. [bekendtgørelse nr. 965 af 18. juni 2025](#). Ændringen er endnu ikke konsolideret ind i den offentliggjorte bekendtgørelsestekst.

Det centrale processuelle princip er, at opholdsdokumenter er rent konstaterende. [§ 40](#) formulerer det udtrykkeligt:

Besiddelse af registreringsbevis, opholdskort, bevis for ret til tidsubegrænset ophold, tidsubegrænset opholdskort eller kvittering for indgivelse af ansøgning herom kan ikke stilles som betingelse for udøvelse af en rettilighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet unionsborgeren og dennes familiemedlemmer uanset nationalitet med ethvert egnet bevismiddel kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder.

Omvendt indebærer den deklaratoriske karakter, at et udstedt kort ikke *skaber* rettigheder. Udlændingenævnet formulerede det klart i [afgørelsen af 5. maj 2023](#): afgørelser efter bekendtgørelsen er "alene konstaterende (deklaratoriske)", og "hvis de faktiske betingelser for ophold aldrig har været til stede, ændrer det fysiske bevis på opholdsretten ikke ved dette faktum". Samme princip blev anvendt i [afgørelsen af 15. maj 2023](#) med henvisning til **C-184/16 (Petrea)**.

Dokumentationskravene til det faktiske ophold er skærpede. I [Udlændingenævnets afgørelse af 1. marts 2025 \(EU/2024/84\)](#) blev opholdsretten anset for afbrudt fra november 2017, og nævnet afviste både CPR-registrering og sundhed.dk-konsultationer som tilstrækkeligt bevis:

der alene er tale om en registrering, som ikke i sig selv dokumenterer, at [den danske statsborger] faktisk har opholdt sig i Danmark.

Og om bevisbyrdens indhold:

Udlændingenævnet bemærker hertil, at såfremt [klageren] reelt har haft sin dagligdag i Danmark i denne periode, så må det være muligt for [klageren] at fremlægge dokumentation for sit reelle ophold i form af eksempelvis dokumentation for sædvanlige udgifter i Danmark og et almindeligt forbrug.

Et tilsvarende bevisproblem opstod under Brexit-udtrædelsesaftalen, jf. [afgørelsen af 10. januar 2024](#), hvor et registreringsbevis fra 2019 og CPR-registrering ikke kunne godtgøre faktisk ophold ved overgangsperiodens udløb den 31. december 2020.

Sagsbehandlingsrammerne findes i [§ 32](#) (ansøgning til SIRI, klage til Udlændingenævnet med opsættende virkning ved klage inden 7 dage) og [§ 33](#), hvorefter registreringsbeviser skal udstedes eller nægtes *straks*, mens opholdskort til tredjelandsfamiliemedlemmer skal afgøres senest 6 måneder efter ansøgningen.

Samspillet med andre opholdsordninger er behandlet i [C-624/20](#) (E.K.) om, hvorvidt ophold baseret på artikel 20 kan tælle med til status som fastboende udlænding, og i [C-829/21](#) om fortabelse af den status ved længerevarende fravær.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 1, 3-4](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 32](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 33](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 40](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding: Fortabelse af opholdsret i anden medlemsstat ved fravær fra den første medlemsstat i over seks år	29.06.2023
	EU-Domstolen · Tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding ved ophold baseret på unionsborgerskab	07.09.2022
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af ophør af opholdsret som følge af manglende dokumentation for reelt ophold i Danmark	01.03.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på ophold efter Brexit-aftalen grundet manglende bevis for faktisk bopæl i Danmark ved overgangsperiodens udløb	10.01.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
	Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

Ligebehandling og adgang til sociale ydelser for ikke-erhvervsaktive unionsborgere

§ 10

Opholdsrettens betingelser og adgangen til sociale ydelser hænger tæt sammen. [EU-opholdsbekendtgørelsen § 4, stk. 2](#) og [§ 5, stk. 4](#) betinger opholdsretten af, at den pågældende ikke bliver "en urimelig byrde for det sociale system", mens [direktivets artikel 24, stk. 2](#) tillader, at arbejdsøgende afskæres fra social bistand.

EU-Domstolen har imidlertid trukket grænser for den undtagelse:

- **Børns uddannelsesret bærer en selvstændig opholdsret.** I [C-181/19](#) (JD) fastslog Domstolen, at en tidligere vandrende arbejdstager med skolesøgende børn kan påberåbe sig opholdsretten efter [artikel 10 i forordning 492/2011](#), og at artikel 24, stk. 2, ikke kan begrunde et automatisk afslag på eksistenssikrende ydelser.
- **National opholdsret udløser ligebehandling.** [C-709/20](#) (CG) knytter et forbehold til afslag på ydelser: myndighederne skal sikre sig, at afslaget ikke udsætter unionsborgeren og dennes børn for en konkret og aktuel risiko for krænkelse af de grundlæggende rettigheder, jf. [Chartrets artikel 1](#), [artikel 7](#) og [artikel 24](#).

- **Sygesikring.** [C-535/19](#) behandler samspillet mellem [forordning 883/2004](#) og opholdsretten for økonomisk inaktive unionsborgere.
- **Forsørgede familiemedlemmer.** [C-488/21](#) præciserer ligebehandlingen for forsørgede slægtninge i opstigende linje.
- **Forældremyndighedsbaseret opholdstilladelse må ikke nationalitetsbetinges.** I [C-397/23](#) fandt Domstolen det uforeneligt med [artikel 24](#), at en opholdstilladelse til forældremyndighedsudøvelse alene kunne gives, hvis barnet var statsborger i værtsstaten – og at ydelsesundtagelsen for arbejdssøgende derfor ikke kunne gøres gældende.

Dansk administrativ praksis følger et klart kompetencemønster. Ankestyrelsen har i [190-11](#) fastslået, at kommunen ikke selvstændigt kan omgøre udlændingemyndighedernes vurdering af opholdsret og arbejdstagerstatus, mens [191-11](#) omvendt kræver, at kommunen konkret vurderer, om opholdet må forventes anset for lovligt, når arbejdsløsheden er selvforskyldt. I [102-11](#) fik en samlever til en EU-arbejdstager ret til den lavere ydelse, men ikke kontanthjælp, fordi samleverne ikke er familiemedlemmer efter direktivets artikel 2, nr. 2. Arbejdstagerbegrebet fortolkes derimod bredt: i [38-12](#) gav en tre måneders ansættelse med løntilskud arbejdstagerstatus, idet "det ikke har indflydelse på en persons status som arbejdstager, hvordan midlerne til at sikre vederlaget tilvejebringes". Om samspillet med koordineringsforordningen ved børneydelser se [18-24](#) og – for det modsatte resultat ved rent studieophold uden arbejdstagerstatus – [207-09](#).

Kommunernes fortolkningsramme findes i [vejledningen til kommunerne om EU-borgeres adgang til uddannelseshjælp, kontanthjælp eller anden hjælp efter lov om aktiv socialpolitik](#), der bl.a. understreger, at familiemedlemmer afleder deres ret fra hovedpersonen, og at kontanthjælp ikke er eksportabel efter EU-retten. Se også [C-296/24](#) om grænsearbejderes stedbørn og [C-151/24](#) om ikke-bidragsspligtige ydelser til tredjelandsstatsborgere.

Endelig rækker unionsborgerskabets ligebehandlingsdimension videre end ydelser: i [C-808/21](#) fastslog Store Afdeling, at [artikel 22 TEUF](#), læst i lyset af artikel 20 og 21, kræver, at unionsborgere har lige adgang til de midler, der gør valgbareheden reel – herunder medlemskab af politiske partier.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 4, stk. 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 4
PRAKSIS		
	EU-Domstolen · Adgang til sociale ydelser for tredjelandsstatsborgere: Ligebehandling og ikke-bidragsspligtige ydelser	05.03.2026
	EU-Domstolen · Ret til familieydelser for grænsearbejderes stedbørn: Kravet om forsørgelse og betydningen af fælles bopæl	18.12.2025
	EU-Domstolen · Forbud mod forskelsbehandling af unionsborgere ved tildeling af opholdstilladelse baseret på forældremyndighed	01.08.2025
	EU-Domstolen · Unionsborgeres ret til medlemskab af politiske partier i bopælsmedlemsstaten	19.11.2024
	EU-Domstolen · Ret til sociale ydelser for forsørgede familiemedlemmer: Unionsborgeres afledte opholdsret og forbud mod forskelsbehandling	21.12.2023
	EU-Domstolen · Unionsborgeres adgang til sociale ydelser ved national opholdsret og beskyttelse af grundlæggende rettigheder under Brexit-overgangsperioden	15.07.2021
	EU-Domstolen · Unionsborgeres adgang til offentlig sygesikring: Samspillet mellem koordinering af social sikring og retten til ophold	15.07.2021
	EU-Domstolen · Ligebehandling af tidligere vandrende arbejdstagere med skolesøgende børn i forhold til sociale ydelser	06.10.2020
	Ankestyrelsen · Børne- og ungeydelse: Udbetaling ved EU/EØS-sager. Lighedeling udelukket, og ydelsen skal udbetales til bopælsforælderen.	01.01.2024
	Ankestyrelsen · Arbejdstagerstatus efter EU-retten ved ansættelse med løntilskud	31.12.2011

Ankestyrelsen · EU-arbejdstagers ret til kontanthjælp: Kommunen skal anerkende Statsforvaltningens afgørelse om lovligt ophold og arbejdstagerstatus	01.01.2011
Ankestyrelsen · EU-borgers ret til kontanthjælp efter selvforskyldt arbejdsløshed – krav om lovligt ophold	01.01.2011
Ankestyrelsen · EU-statsborger som samlever: Ret til starthjælp, men ikke kontanthjælp	01.01.2011
Ankestyrelsen · Studerendes ret til kontanthjælp efter ophold i andet EU-land: Betydningen af arbejdstagerstatus og fysisk ophold	01.01.2009

Fortabelse af unionsborgerskab og kravet om individuel

§ 11 proportionalitetsprøvelse

Fordi unionsborgerskabet er accessorisk til det nationale statsborgerskab, jf. [TEUF artikel 20, stk. 1](#), medfører tab af statsborgerskab tab af unionsborgerskab. EU-Domstolen har derfor underlagt nationale fortabelsesregler en EU-retlig proportionalitetsprøvelse.

Den danske sag er [C-689/21](#), forelagt af Østre Landsret og afgjort den 5. september 2023. Den angik [indfødsretsloven § 8, stk. 1](#), hvorefter den, der er født i udlandet, aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhörighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre der efter ansøgning *indgivet inden dette tidspunkt* gives tilladelse til at bevare den.

Dommen har haft direkte lovgivningsmæssig virkning. Ved **lov nr. 410 af 29. april 2025** (i kraft 1. maj 2025) blev § 8, stk. 1, 2. pkt., ændret, jf. [ændringsloven](#). Af de paragrafspecifikke forarbejder fremgår begrundelsen ordret:

Det følger af EU-Domstolens dom i sag C-689/21, X, at det ikke vil være foreneligt med EU-retten, at en person fortaber sit danske statsborgerskab, med henvisning til at ansøgningen ikke er indgivet rettidigt, uden at det indgår i vurderingen, om følgerne heraf er proportionale i forhold til EU-retten, hvis personen ikke er blevet behørigt underrettet om, at personen skulle indgive en ansøgning inden for et bestemt tidspunkt for at få vurderet sin sag efter EU-reglerne, og derefter har fået en rimelig frist til at indgive en ansøgning.

Om virkningen af ændringen hedder det:

Forslaget vil indebære, at alle relevante øvrige tilknytningsmomenter, der relaterer sig til ansøgerens forhold indtil det fyldte 22. år, vil skulle indgå i vurderingen af, hvorvidt pågældende har bevaret dansk statsborgerskab, uanset om ansøgningen er indgivet før eller efter det fyldte 22. år, og uanset om ansøgeren vil miste sit unionsborgerskab ved den eventuelle fortabelse af det danske statsborgerskab.

Forarbejderne præciserer dog, at der "alene [vil] skulle foretages en vurdering i forhold til EU-retten i de sager, hvor ansøgeren vil miste unionsborgerskabet ved fortabelsen af det danske statsborgerskab". **NB:** ændringen er endnu ikke konsolideret ind i den offentliggjorte lovbekendtgørelsestekst.

Samme prøvelseskrav gælder i andre fortabelsessituationer:

Sag	Situation	Krav
C-118/20	Tilbagekaldt naturalisationstilsagn efter færdselsforseelser	Proportionalitet – bagatelagtige overtrædelser bærer ikke tabet
C-684/22	Automatisk tab ved erhvervelse af tredjelandstatsborgerskab	Individuel proportionalitetsprøvelse

C-560/24	Svigagtigt erhvervet naturalisation	Tilbagekaldelse mulig, men proportionalitetsprincippet skal overholdes (Rottmann-linjen)
----------	-------------------------------------	--

Dansk retspraksis anvender kravet konkret. I [SS-2983/2024-SON](#) frakendte byretten en tidligere statsløs palæstinenser den danske indfødsret efter [indfødsretsloven § 8 d, stk. 1](#), jf. [§ 8 a, stk. 1](#), fordi hun ved naturalisationsansøgningen havde fortiet grov vold mod sin datter. Tabet af unionsborgerskab indgik udtrykkeligt i hendes anbringender, og retten foretog den krævede afvejning:

Under hensyn til forholdets grovhed finder retten efter en proportionalitetsafvejning, at frakendelse af Sagens persons danske statsborgerskab ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter menneskerettighedskonventionen og EU-retten.

Afgørende vægt blev lagt på, at hun bevarede permanent opholdstilladelse og dermed fortsat kunne bo i Danmark, at hun havde tilknytning til Libanon, og at børnenes danske statsborgerskab ikke blev berørt.

LOV

[Indfødsretsloven § 8, stk. 1-3](#)

[Indfødsretsloven § 8a, stk. 1](#)

[Indfødsretsloven § 8d, stk. 1](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · EU-Domstolen: Artikel 35 i opholdsdirektivet tillader undersøgelse af proformaægteskab efter naturalisation (C-560/24, R.S.)	04.06.2026
	EU-Domstolen · Fortabelse af EU-borgerskab ved erhvervelse af tredjelandsstatsborgerskab: Krav om individuel proportionalitetsprøvelse	25.04.2024
	EU-Domstolen · Automatisk tab af dansk statsborgerskab og unionsborgerskab ved det fyldte 22. år: Krav om individuel proportionalitetsprøvelse	05.09.2023
	EU-Domstolen · Fortabelse af unionsborgerskab ved tilbagekaldelse af tilsagn om naturalisation: Krav om proportionalitet ved administrative overtrædelser	18.01.2022
	Byretten · Frakendelse af dansk indfødsret grundet svigagtig fortielse af grov vold mod barn	06.11.2024

§ 12 Sammenfatning og afgrænsning

Praksis på området tegner et tydeligt billede, der kan sammenfattes i fem hovedlinjer.

For det første er artikel 20-sporet en snæver, men reel undtagelse. Formodningsreglen fra XU og QP har flyttet bevisbyrden markant: bor et mindreårigt unionsborgerbarn fast sammen med begge forældre, og deler de den daglige omsorg, må myndighederne *afkræfte* afhængigheden. Højesterets kendelser af 4. september 2024 gennemførte denne formodning i dansk ret og fastslog samtidig, at tålt ophold ikke i sig selv udelukker den afledte ret. Modsat viser **U.2025.2670H**, at længerevarende afsoning, ophør af samvær og anbringelse uden for hjemmet kan afkræfte formodningen.

For det andet er myndighedernes undersøgelses- og begrundelsespligt blevet skærpet i flere trin – fra M.D. (C-528/21) over NW og PQ (C-420/22) til Safi (C-147/24) og Bukla (C-26/25). Et ubegrundet sikkerhedsudsagn, et generisk afslag med henvisning til opholdsret i en anden medlemsstat eller en afgørelse truffet uden hensyn til barnets tarv er ikke længere holdbart.

For det tredje er direktivsporets rettigheder umiddelbare, men strengt betingede og accessoriske. Registreringsbevis og opholdskort er rent konstaterende, jf. [EU-opholdsbekendtgørelsen § 40](#), hvilket i praksis oftest går ansøgeren *imod*: et udstedt kort reparerer ikke et opholdsgrundlag, der aldrig har været til stede, og bortfalder hovedpersonens grundlag, bortfalder også den afledte ret.

For det fjerde ligger bevisbyrden for reelt ophold – både i den anden medlemsstat ved tilbagevenden og i Danmark ved tidsubegrænset ophold – hos den, der påberåber sig rettigheden. CPR-registreringer og enkelte nedslag er ikke nok; der kræves dokumentation for et almindeligt dagligliv.

For det femte er unionsborgerskabets "grundlæggende status" i sidste ende beskyttet af et proportionalitetskrav, der også binder national statsborgerretlig lovgivning. C-689/21 førte direkte til en ændring af [indfødsretsloven § 8](#) ved [lov nr. 410 af 29. april 2025](#).

Afgrænsning. Oversigten behandler ikke den generelle restriktionstest og de fire friheder efter TEUF art. 28-66, som er dækket under [eu-fri-bevaegelighed](#), og heller ikke selve forelæggelsesteknikken efter [artikel 267 TEUF](#), der behandles under [praejudicielle-forelaeggelser-eu-domstolen](#). Rent nationale familiesammenføringssager uden EU-retligt unionsborgerelement hører under [familiesammenfoering](#), mens den strafferetlige udvisningsvurdering og § 26-afvejningen behandles under [udvisning-ved-straf](#) og [udvisning-og-integration-paragraf-26](#). Bemærk dog, at grænsefladen er porøs: netop i udvisningssager er det TEUF artikel 20, der efter [Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom](#) skal prøves først, og først hvis afledt opholdsret ikke foreligger, vurderes udvisningen efter [udlændingeloven § 26, stk. 2](#).

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 40	Indfødsretsloven § 8, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 2
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesterets dom i sag om udvisning af tyrkisk statsborger dømt for voldtægt		16.04.2025
	Højesteret · Højesterets kendelse om afledt opholdsret for forældre på tålt ophold med danske børn		04.09.2024
	EU-Domstolen · C-26/25 (Bukla): Familiemedlemmer til unionsborgere, tilbagesendelse og EU-rettens forrang over den ungarske øverste domstol		16.07.2026
	EU-Domstolen · C-147/24 (Safi) – Afledt opholdsret for tredjelandsforælder med opholdsret i anden EU-medlemsstat: Barnets tarv og familieliv skal undersøges konkret		04.06.2026
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Grænser for brug af klassificerede oplysninger og krav om begrundelse ved nationale sikkerhedshensyn		25.04.2024
	EU-Domstolen · Automatisk tab af dansk statsborgerskab og unionsborgerskab ved det fyldte 22. år: Krav om individuel proportionalitetsprøvelse		05.09.2023
	EU-Domstolen · Krav om individuel vurdering ved indrejseforbud for familiemedlemmer til unionsborgere af hensyn til national sikkerhed		27.04.2023
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold		05.05.2022

REFERENCE

Lovgrundlag

8 paragraffer

EU-opholdsbekendtgørelsen § 1	stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 10	stk. 1
EU-opholdsbekendtgørelsen § 17	stk. 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 18	stk. 1
Indfødsretsloven § 8	stk. 1	Udlændingeloven § 2	stk. 4
Udlændingeloven § 6		Udlændingeloven § 26b	stk. 1

MATERIALE	Citerede afgørelser		71 afgørelser
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			3

16.04.2025	Højesterets dom i sag om udvisning af tyrkisk statsborger dømt for voldtægt	9460-11006
04.09.2024	Højesterets kendelse om prøvelse af udvisning for statsløs på tålt ophold med EU-retlig afledt opholdsret	AM2024.09.04H
04.09.2024	Højesterets kendelse om afledt opholdsret for forældre på tålt ophold med danske børn	11-2024

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

33

16.07.2026	C-26/25 (Bukla): Familiemedlemmer til unionsborgere, tilbagesendelse og EU-rettens forrang over den ungarske øverste domstol	C-26/25
04.06.2026	C-147/24 (Safi) – Afledt opholdsret for tredjelandsforælder med opholdsret i anden EU-medlemsstat: Barnets tarv og familieliv skal undersøges konkret	C-147/24
04.06.2026	EU-Domstolen: Artikel 35 i opholdsdirektivet tillader undersøgelse af proformaægteskab efter naturalisation (C-560/24, R.S.)	C-560/24
05.03.2026	Adgang til sociale ydelser for tredjelandsstatsborgere: Ligebehandling og ikke-bidragsspligtige ydelser	C-151/24
18.12.2025	Ret til familieydelser for grænsearbejderes stedbørn: Kravet om forsørgelse og betydningen af fælles bopæl	C-296/24
02.10.2025	Afvisning af præjudiciel anmodning om anerkendelse af lægeautorisation for tredjelandsstatsborger gift med ikke-flyttende unionsborger	C-573/24
01.08.2025	Forbud mod forskelsbehandling af unionsborgere ved tildeling af opholdstilladelse baseret på forældremyndighed	C-397/23
08.05.2025	Afledt opholdsret for forældre til EU-borgere: Direkte virkning og forbud mod krav om efterfølgende visumansøgning	C-130/24
10.04.2025	Betingelser for opholdsret som forsørget familiemedlem: Vurdering af afhængighedsforhold ved forsinket ansøgning	C-607/21
19.11.2024	Unionsborgeres ret til medlemskab af politiske partier i bopælsmedlemsstaten	C-808/21
25.04.2024	Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Grænser for brug af klassificerede oplysninger og krav om begrundelse ved nationale sikkerhedshensyn	C-420/22
25.04.2024	Fortabelse af EU-borgerskab ved erhvervelse af tredjelandsstatsborgerskab: Krav om individuel proportionalitetsprøvelse	C-684/22
21.12.2023	Ret til sociale ydelser for forsørgede familiemedlemmer: Unionsborgeres afledte opholdsret og forbud mod forskelsbehandling	C-488/21
05.09.2023	Automatisk tab af dansk statsborgerskab og unionsborgerskab ved det fyldte 22. år: Krav om individuel proportionalitetsprøvelse	C-689/21
29.06.2023	Tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding: Fortabelse af opholdsret i anden medlemsstat ved fravær fra den første medlemsstat i over seks år	C-829/21
27.04.2023	Krav om individuel vurdering ved indrejseforbud for familiemedlemmer til unionsborgere af hensyn til national sikkerhed	C-528/21

07.09.2022	Tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ved ophold baseret på unionsborgerskab	C-624/20
05.05.2022	Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold	C-451/19
10.03.2022	Afledt opholdsret for forældre til mindreårige unionsborgere og kravet om sygeforsikring ved tidsubegrænset ophold	C-247/20
18.01.2022	Fortabelse af unionsborgerskab ved tilbagekaldelse af tilsagn om naturalisation: Krav om proportionalitet ved administrative overtrædelser	C-118/20
02.09.2021	Tredjelandstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	C-930/19
15.07.2021	Unionsborgeres adgang til offentlig sygesikring: Samspillet mellem koordinering af social sikring og retten til ophold	C-535/19
15.07.2021	Unionsborgeres adgang til sociale ydelser ved national opholdsret og beskyttelse af grundlæggende rettigheder under Brexit-overgangsperioden	C-709/20
17.12.2020	Unionsborgeres opholdsret som arbejdssøgende: Kravet om en rimelig frist og bevis for reelle ansættelsesmuligheder	C-710/19
06.10.2020	Ligebehandling af tidligere vandrende arbejdstagere med skolesøgende børn i forhold til sociale ydelser	C-181/19
27.02.2020	Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter	C-836/18
02.10.2019	Opholdsret for mindreårige unionsborgere: Indkomst fra ulovlig beskæftigelse som tilstrækkelige midler	C-93/18
10.09.2019	Udsendelse af familiemedlemmer til unionsborgere efter ophør af opholdsret: Anvendelse af proceduremæssige garantier i direktiv 2004/38	C-94/18
27.06.2018	Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst	C-230/17
08.05.2018	Unionsborgerskab og retten til ophold trods indrejseforbud: Afledt opholdsret i medfør af artikel 20 TEUF	C-82/16
20.12.2017	Opretholdelse af status som selvstændig erhvervsdrivende ved uforskyldt ophør af virksomhed	C-442/16
13.11.2017	Unionsborger med dobbelt statsborgerskab: Afledt opholdsret for tredjelandssægtefælle i værtsmedlemsstaten via artikel 21 TEUF (Lounes)	C-165/16
29.06.2016	Opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	C-115/15
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		4
13.03.2025	Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	10238-12020

27.11.2023 Vestre Landsret afviser ophævelse af udvisning for mand på tålt ophold trods familiemæssige bånd og børn i Danmark 6095-7301

31.10.2023 Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse 4315-5171

27.06.2019 Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden 4303-5156

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS 5

30.06.2025 Kvinde idømt 4 års fængsel for terrorfremme i Syrien men undgår udvisning af hensyn til sine børns tarv 9852-11525

06.11.2024 Frakendelse af dansk indfødsret grundet svigagtig fortielse af grov vold mod barn 9984-11683

03.10.2023 Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde 4697-5650

20.09.2023 Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden 10221-11997

22.11.2021 Lettisk statsborger idømt fængsel og udvisning for spirituskørsel (2.95 promille) og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse AM2021.11.22B

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 20

07.05.2026 Afslag på EU-opholdsret som familiemedlem: Månedlige overførsler og uddannelsesfinansiering skabte ikke særligt afhængighedsforhold mellem voksne brødre W20251033625

10.04.2025 Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret EU/2024/126

09.04.2025 Afslag på opholdsret til herboende unionsborgers moder grundet manglende dokumentation for økonomisk afhængighed og plejebehov EU/2024/119

08.04.2025 Omgørelse af afslag på opholdsret til britisk statsborger som fast samlever til unionsborger på baggrund af dokumenteret samliv EU/2024/117

01.03.2025 Stadfæstelse af ophør af opholdsret som følge af manglende dokumentation for reelt ophold i Danmark

25.02.2025 Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat

18.02.2025 Afslag på afledt opholdsret til irakisk forælder med gyldig opholdstilladelse i Italien

05.02.2025 Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse

05.09.2024 Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag

21.03.2024 Afslag på EU-opholdsret til samlever grundet eksisterende ægteskab med tredjemand

10.01.2024	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst
10.01.2024	Afslag på ophold efter Brexit-aftalen grundet manglende bevis for faktisk bopæl i Danmark ved overgangsperiodens udløb
21.12.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse
28.06.2023	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle grundet manglende bevis for reelt og faktisk ophold i en anden medlemsstat
15.05.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag
05.05.2023	Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt
20.10.2022	Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred
15.09.2022	Afslag på EU-ophold til barn trods dansk stedfaders omfattende erhvervsrejser i andre EU-lande
25.01.2022	Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien
15.01.2020	Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning

ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS

6

01.01.2024	Børne- og ungeydelse: Udbetaling ved EU/EØS-sager. Lighedeling udelukket, og ydelsen skal udbetales til bopælsforælderen.	18-24
31.12.2011	Arbejdstagerstatus efter EU-retten ved ansættelse med løntilskud	38-12
01.01.2011	EU-statsborger som samlever: Ret til starthjælp, men ikke kontanthjælp	102-11
01.01.2011	EU-borgers ret til kontanthjælp efter selvforskyldt arbejdsløshed – krav om lovligt ophold	191-11
01.01.2011	EU-arbejdstagers ret til kontanthjælp: Kommunen skal anerkende Statsforvaltningens afgørelse om lovligt ophold og arbejdstagerstatus	190-11
01.01.2009	Studerendes ret til kontanthjælp efter ophold i andet EU-land: Betydningen af arbejdstagerstatus og fysisk ophold	207-09